

Прем'єра: "Море-океан" (Театр на Печерську)

19 та 20 травня відбулися прем'єрні покази вистави "Море-океан". Виставу за одноіменним романом Алесандро Барікко поставив Ігор Рубашкін. Ця вистава стала його дебютною роботою в якості режисера. Роман доволі складний і події в ньому розгортаються доволі швидко. Сам роман теж доволі глибокий, з глибоким смислом. Вся книга дуже дивна, а її персонажі — тим більше. В центрі сюжету — готель, в якому зупиняються різні люди. Керують ним тільки діти, і ні одного дорослого. У кожного із них є свої надзвичайні здібності, наприклад, розгадування снів. У готелі зупиняються декілька осіб. Люди зовсім різні, як по особистих якостях, так і по роду занять. Єдине, що їх об'єднує — це море. Отже, хто ж зупиняється в готелі? Художник. Він кожного дня малює на полотні море морською водою. Має здатність несподівано обривати речення. Жінка-дворянка. Вона опиняється на березі моря тому, що так захотів її чоловік. Жінка повинна зрозуміти, що вчинила неправильно, зрадивши коханого. Математик. Чоловік обрав саме цей готель, бо будівля розташована близько до берега. Професор хоче дізнатись, де закінчується море. Кожного дня пише листа уявній нареченій. Колишній моряк. Молодий чоловік має дар провидіння. Він знає, що в готелі зупиниться дехто, кого йому треба вбити. Дуже любить квіти. Дівчина і її наставник. У юначки рідкісна хвороба — вона боїться жити. Лікар сказав, що море — це єдине, що може врятувати молоду особу.

Щодо вистави, то тут текст видався трохи не підйомним для вистави за таким текстом. На початку вистави, відстпуаючи від тексту, припускають причину хвороби Елізевін, режисер вводить легедни про привидів, які її налякали, сцени фехтування і, задавалося, є всі передумови для цікавої вистави. Далі всі ці можливості втрачаються, на жаль. Незрозумлі куплети, які навіть не склавилсь у риму, у виконання Катерини Рубашкіої (Елізевін) та Вутянова Юрія (Падре Плюш) взагалі були зайвими. Більш того частина вистави нагадувала саме читання книги акторами.

Не дивлячись на певні "просідання" в постановці варто відзначити акторські роботи. Щодо акторів, то тут варто відзначити самого **Ігоря Рубашкіна**, адже він в ролі Бартльбума, прфесор, якому близько 40 років, в пошуках кохання, був доволі яскравим і незабутнім. Це був незграбний професор, але було справді те 100 % потрапляння в образ свого героя. Так само можна відзначити і **Вутянова Ігоря**. Роль Падре Плюша, який вигадує молитви, який стає тінню для Елізевін, також стала незабутньою. Також він ніби уособлює вчителя, повертається додому та повертає батькові барону Керволу (Павлін Олександр) здорову дочку, ніби доводячи правоту того, що море лікує. Лікар Савінї (**Володимир Засць**), який з'являється ніби незвідки, загадковий і зникає, адже в житті багато чого бачив і багато чого пережив. У виставі також задіяні Зеленська Тетяна (Анна Деверія, мадам), Сокольник Руслан (Мішель Плассон, художник), Бакланов Григорій (Адамс, колись Томас), Журавель Дарія та Порожній Владислав (Ангели). В решті випадків все одно бракувало тої глибини, яка закладена в тексті. Тому репліки акторів взагалі не чіпляли.

Отже, не дивлячись на дуже гарний і глибокий за своїм смислом текст, на деякі гарні акторські роботи та певні режисерські рішення, але вони не витягнули в цілом слабку постановку.

Автор: Наталья Болгарова, опубліковано 25th May 2021 тому